

og daværende Minister (J. C. Christensen) havde paa Forhaand sluttet sig til det Forslag, som jeg stillede, om en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Det var altsaa ikke en Forhandling, som jeg tidligere havde ført med Landstingets Venstre, der alene gjorde, at dette Forslag kunde gennemføres mod det ærede Medlems Ønske, nej, det var det, at man havde fundet en saadan Forhøjelse saa rimelig, at det ærede Medlems Gruppeformand ganske uden Betænkning var gaaet med til, at Forslaget blev fremsat, og ikke i Ministermødet havde gjort nogen som helst Indsigelse derimod.

Jeg skal ellers kun erklære mig tilfreds med det ærede Medlems Ytringer om, hvorledes han stiller sig overfor det finansielle Hovedpunkt, nemlig det Spørgsmaal, om der skal og maa tilvejebringes en Indtægt for Statskassen af 200 Mill. Kr. Det er mit Standpunkt — og jeg tror altsaa, at det ærede Medlems Standpunkt er ganske det samme —, at disse 200 Mill. Kr. maa og skal tilføres Statskassen. Spørgsmaalet bliver, om vi kan undgaa Statslaan eller ikke. Ja, det er mit Haab, at Statslaan kan undgaaes, men for at undgaa det maa man ikke skære for stærkt af paa det, der her kræves; thi enhver Million, som tages fra, hvad der her foreslaas, vil jo bidrage til, at der maa laanes.

Jeg hørte nu, at det ærede Medlem, der fører Ordet for det konservative Folkeparti (Korsgaard), meget flot — for at bruge et Udtryk, som han selv har anvendt — erklærede, at han var for Laan, hvis vi senere skulde gaa til større Arbejder og lignende, hvortil vi for Resten plejer at afholde Udgifterne paa Finansløven i den størst mulige Udstrækning uden at laane. Tidligere var vor Praksis den at gaa til 2, 3, 5 Millioner Kroners Laan, naar det var nødvendigt, og her er Tale om Laan af en ganske anden Karakter. Det ærede Medlems Stilling undrer mig for saa vidt, som jeg i det konservative Folkepartis Agitation, i dets Partimedlemmers Taler og i dets Blade har læst hjertegribende Klager over Statsgældens Forøgelse under Krigstiden. Naar jeg har gjort gældende heroverfor, at det forekom mig, at denne Statsgæld kun forøgedes lidt, og at det var uden stor Betydning, at vi paadrog os en Byrde til dens Forrentning — det ærede Medlem fra Æbeltoft har modsagt det, kan jeg gerne tilføje —, saa har jeg ikke faaet nogen som helst Besked fra det konservative Folkeparti om, at det sluttede sig til, eller at

det i høj Grad anbefalede Statslaan i Stedet for at forsøge at afholde Udgifterne ved at tilføre Statskassen Indtægter.

Maa jeg endnu sige et Par Ord til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Nergaard). Det ærede Medlem sagde, at han kunde aldrig falde paa at stille Ændringsforslag i Udvalget med Hensyn til Spørgsmaalet: Indtægt godtgjort ved Formueejendes Salg; han kendte nok Rummelen, om jeg saa maa sige, hvorledes det vilde gaa, naar man sendte saadanne Forslag til Administrationen. (N. Neergaard: Men naar Administrationen paa Forhaand har dømt Forslaget umuligt?) Jeg har kun sagt, at jeg tvivlede om, at det var muligt at komme med saadanne Forslag. Men jeg indrømmer det ærede Medlem en saadan Indsigt, Kundskab, Erfaring — ja, jeg kunde anvende endnu mange flere Substantiver —, at hvis noget Medlem i den høje Rigsdag kunde udarbejde et saadant Forslag, maatte det være den ærede tidligere Finansminister. Det ærede Medlem kender meget godt til Trods for, at vi i det offentlige Liv er Modstandere, den Respekt, jeg nærer for ham paa dette Omraade. Jeg tror virkelig, at det ærede Medlem her gaar ud fra Tilstande, som maa have hersket under hans Administration. Jeg kan kun sige, at hvis det ærede Medlem tilstiller den Administration, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, et Forslag til Behandling, skal det blive behandlet med al den Respekt, som skyldes det ærede Medlem, og vi vil ikke paa Forhaand afvise som umuligt, hvad det ærede Medlem fremkommer med; jeg glæder mig tværtimod til at se det.

Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) mente at have fundet en Modsigelse mellem mine Udtalelser om Militærudgifterne nu og i den overordentlige Rigsdagssamling, ved Statslaanets Forelæggelse tror jeg, det var. Nej, der tager det ærede Medlem fejl. Hvis man kan hjemsende Sikringsstyrken, vil der efter min Formening spares omtrent 50 Mill. Kr.; det kan det ærede Medlem vel nok begribe vil veje noget i vor Finanshusholdning. Jeg har ikke ment — og derfor har jeg troet at burde sige det —, at en saadan Foranstaltning vilde have den Virkning, som mange har troet, den vilde have: at vi kom ned til det gamle, normale Budget paa Forsvarsministerierne. Det tror jeg ikke mere; jeg har nemlig set, i hvilken Grad Prisstigningen gør sig gældende paa dette Omraade. Vi maa vistnok lægge 30 Mill. Kr.